

Date 5.12.88
INVOICE No. 13871
Mr. Willi Zuzak

"Dialogues"
19-20 1 \$20

Вітальні й добрі ліни та Віні!
Бачте, я вас не забуваю. Я пам'ятаю
вашу постимість і прихильність до справи
єврейсько-українського мирного співробіття.

Сподіваюсь, що ви зможете прийти
до Ізраїлю на початку травня, щоб взяти
участь в святкуванні 10-ліття нашого Го-
барництва. Запрошую вас також на мого
60-ліття - 10-го травня 1989р.

Надсилаю вам 19-20 числа, "Dialogues",
знаючи, що всі попередні числа ви
маєте. Вважаю, що вже останні ви-
дання. Через брак фінаків мусимо при-
пинити видавати бюлетень.

Вітайте наших співних знайомих.
Дуже ви любі з моїм колективом
співв'язкам Ірієм Дубою, вітайте
його. Телефон (514) 522-8092.

З найкращими побажаннями

І. Суяєвський

Діалог Диалог

КВАРТАЛЬНИК
Громадсько-політичний та літературний

БЮЛЕТЕНЬ
44 19-20 1988

ירושלים
ЕРУСАЛИМ

УХВАЛА ПРАВЛІННЯ ТОВАРИСТВА ЄВРЕЙСЬКО-УКРАЇНСЬКИХ ЗВ'ЯЗКІВ
В ІЗРАЇЛІ

Правління, розглянувши питання про членство в товаристві

д-ра Петра Мірчука, ухвалило:

In connection with Dr P. Mirchuk's publication in certain US newspapers articles which are not in concordance with improving J-Ukr relations & because he published a book in which he... distorts the circumstances of his stay in Israel & meetings with members of Assoc & others

1. В зв'язку з тим, що д-р П. Мірчук опублікував в деяких часописах у США статті, зміст яких несумісний з інтересами поліпшення єврейсько-українських взаємин, а також з тим, що він видав книгу, в якій злісно і тенденційно перекручено обставини його перебування в Ізраїлі і зустрічей з членами Товариства та іншими громадянами Ізраїлю, також в зв'язку з тим, що діяльність

д-ра Мірчука, що знайшла своє віддзеркалення в його статтях та книзі, фактично спрямовано до підважування єврейсько-українських зв'язків і до збудження в українській громаді антиєврейських настроїв, ВИКЛЮЧИТИ Д-РА П. МІРЧУКА З ЧЛЕНІВ ТОВАРИСТВА.

removal of Dr P. Mirchuk as member of Assoc.

2. Повернути д-рові Мірчукові його вступний внесок.

ПРАВЛІННЯ ТОВАРИСТВА ЄВРЕЙСЬКО -
УКРАЇНСЬКИХ ЗВ'ЯЗКІВ В ІЗРАЇЛІ

ГОЛОВА ПРАВЛІННЯ

(Я. Сусленський)

Єрусалим, 1 лютого 1988 р.

ЛИСТ ІЗ СРСР

Левко Дукьяненко, перебуваючий в засланні, - до Якова Сусленського

Здоров був, Іцю!

Койно отримав твого листа і від радості готовий танцювати - ну й здорово! І коли ж ти навчився писати по-українському? Проте євреї ви всі такі: не встигнеш оглянутися, а він уже вивчив - молодець, чорт візьми!

Пробач мені мою лайку і дозволь тебе повиншувати з доброю сім'єю /із запізненням у 10 років!/.

Трошки спогадів. 10 грудня 1977 року якийсь голос повідомив про створення в Гараїлі єврейсько-українського комітету в культурних зв'язках /назву, либонь, перекутив?/. Прочитали список членів, більшість мені знайомі, в т.ч. і ти. Добре, - думаю, - треба буде зв'язатися і координувати культурно-освітні заходи. А для початку привітати з доброю ідеєю. 12.12.77 мене заарештували і подальші думки про "союз трезуба й зvezди Давида" я розвивав уже в тюремній камері.

Після виїзду Гінзбурга і Кузнецова із Сосновки євреїв більше не зустрічав і зв'язку живого не мав.

Повинен тобі відразу сказати, що хоч і залишився живий, але вельми дорого заплатив - здоров'я геть нікудишнє. За два з половиною місяці серце стало трохи менше докучати, але не тільки воно слабке. А тепер уже окрім всяких там особливих умов життя уже й старість починаю відчувати. Я ж з 1927 р. народження - це вже ого-го!

Зміни в совіському суспільстві заходять великі. Та ти добре розумієш, що керівництво не хоче допустити неконтрольований рух, а це означає дозування. Я, пам'ятаючи Росію за 500 років, гадаю, що дози на шляху демократизації нормальні. Навіть той факт, що нова держава продовжує виконувати брежнєвські вироки і тримає мене в засланні, мене не обурює. Для того щоб плід упав, він мусить дозріти. А в Сибіру скільки хочеш можеш почути, що перебудова - зигзаг і, за їхньою думкою, він хутко скінчиться, і розвиток піде своїм "нормальним" порядком.

Мені, звісна річ, вельми б хотілось прискорювати процес демократизації та розширення гласності. Для цього я, зокрема, уже маю доволі широке листування із закордоном. Далі це листування мабуть розширюватиметься. Життя не може зводитися до писання листів, але в мене тепер такі обставини, що так воно фактично й є.

27.02.88 приїжджала до мене дружина Надія, побула місяць і 26.03.88 поїхала до Чернігова. За місяців повтора приїде сюди наловго. На мою велику радість вона постаріла за 10 років значно менше за мене.

Як звати твою дружину, доньок? Загалом познайом зі своєю сім'єю, домом, обставинами.

Я покищо не влаштувався. Перший місяць жив у гуртожитку, а коли приїхала Надія, добрі люди нас пустили тимчасово, до літа, у свою вільну кімнату з кухнею. Тут є порожні покинуті квартири і я міг би власними силами привести одну з них у більш-менш нормальний стан і жити собі з дружиною, так, бач, декому хочеться засунути знову до гуртожитку, щоб менше писав. Слава Гогу, що дружина їм сказала, що житиме зі мною до кінця заслання.

Кажеш, пакунок вишлеш. Мабуть, краще не треба. Мені один добродій надіслав з Німеччини. Я заплатив за нього тут сто карбованців та доплатив ще за авіап перевезення /тут тільки авіатransпорт/, а речі виявилися величезні і для мене непридатні. З речами, знаєш, заочно купувати – однаково, що кота в мішку. А міняти чи десь їх там дівати... не хочу я тим займатися, принаміні тепер. Та й загалом тут ліс, тайга. Збиратись нікуди. На зиму я мав одяг і взуття, а на літо Надія приїшла з Чернігова /та й тут можна додо купити/.

Погода в Сибіру виявилася не така хорстока як я сподівався. Мороз хоча й бував біля 40° С., але він тут значно легший, ніж на Україні, бо повітря сухе.

1988 року померли мої батько на 78 році життя. Мати з 1905 р. народження ще живуть, та сталася біда – в кінці минулого року інсульт. Їх узяв брат Олександр до Чернігова до своєї квартири і там їх спільними з лікарями силами доглядають. Коли приїздила Надія, то казала, що мати поволенькі відходять. Але за такої старості важко сподіватися на швидке видужання та на повне видужання. А вельми жаль, бо мати мали чудову пам'ять і добре знали ті часи, що їх тепер починають досліджувати.

Вітання твоїй дружині й донькам.

Широ дякую за добрий лист і добру українську мову! Вітання друзям. Бувай здоров, Широ твій – Левко.

13.04.1988, Березовка, Парабельський район, Томська область

Шановний Якове Михайловичу! Вітаю Вас з Сибіру!

Хочу написати Вам про наше життя-буття в Сибірській глухій Березівці. І Левко і я, коли ще була тут першого разу з 27.02 до 26.03 ц.р., писали про різні перипетії з житлом, може деякі моменти з того дійшли і до Вашого вуха.

А тепер, коли я приїхала сюди вдруге, з 9.06 почалися нові. Про все годі написати. На це потрібно багато терпцю і часу, а інколи буває так прикро, що не тільки робити, а й жити не хочеться, і хоч є час, а руки ні до чого не зводяться.

Коротенько поспробую написати про все з самого початку. Виїхала я з Чернігова 2.06 поїздом до Москви, потім Новосибірська. З Новосибірська літаком АН-2 летіла 3 години до Парабеля. Чуть жива лишилася, так кепсько летіти мені ще не доводилося. В Парабелі переночувала в готелі, а 7.06 до Березівки на літак, знову ж АН-2, квитків не було. Довелося цілий день сидіти в аеропорту, пообіцяли при можливості відвезти, назбиралися нас 10 чоловік. Уже перед вечером прихватив нас транспортний літак, що летів на вахту з продуктами, попутно підкинув і висадив нас в Березівці. З літницька до переправи добралися попутною машиною, де якраз Левко уже лодкою переправлявся через р. Пайбугу, щоб мене зустрінути, бо я з Парабеля зателефонувала на пошту і йому переказали. Переправилися через річку в п. Березівка і пішки вже /до 1 км./ прийшли до його помешкання, що відремонтував на свою голову: тепер маємо дочиненіс боротися за нього, щоб мати де тут тимчасово жити разом під дахом, щоб не зжерли комари. Тільки дві ночі і день 8.06 нам спокійно пощастило прожити, борючись тільки з комарами.

Зранку 9.06 почалася боротьба за гарантоване конституцією житло і сумісне існування супротиваволля і беззаконня. Прийшла виконавець сільради і повідомила, що на 10-ту годину викликає Балашов /дільничий міліціонер, урядник, як його тут називають/. Зібралися і пішли. Балашов і Осташов /нач. ЛЗП/ чекали, підсунули Левкові "бамагу" - рішення виконкому сільради і дирекції ЛЗП про добровільне звільнення до 12.06 самоуправно зайнятої квартири, яка нібито знаходиться в аварійному стані, і переселення в гуртожиток, а про мене навіть не згадали, куди ж я маю діватися, бо ж там гуртожиток чоловічий і на одне ліжко ми не вмістимося. "Бамагу" ту Левко не підписав і з зіпсованим настроєм повернулися ми "домів". Тоді ж зайшли ми і до сільради, щоб мене зареєстрували на тимчасове проживання в Березівці, згідно паспортних правил. Ви, мабуть, пам'ятаєте їх, що при виїзді в іншу місцевість для проживання більше як на